

SMLOUVA O NEÚTOČENÍ MEZI NĚMECKEM A SOVĚTSKÝM SVAZEM

Vláda Německé Říše a vláda Svazu sovětských socialistických republik, vedeny touhou o upevnění míru mezi Německem a Svazem sovětských socialistických republik, berouce jako výchozí základnu ustanovení Smlouvy o neutralitě uzavřené mezi Německem a Svazem sovětských socialistických republik v dubnu 1926, dosáhly následující dohody:

Článek 1.

Obě smluvní strany se zavazují zdržet se jakéhokoliv použití síly, jakékoli válečné akce a jakéhokoli vzájemného útoku, a to jak samostatně tak i ve spojení s jinými mocnostmi.

Článek 2.

V případě, že by se jedna ze smluvních stran stala terčem válečné akce třetí mocností, druhá strana nebude tuto třetí mocnost jakkoli podporovat.

Článek 3.

Za účelem informovanosti zůstanou vlády obou smluvních stran v budoucnosti ve styku formou konzultací o oblastech týkajících se společných zájmů.

Článek 4.

Žádná ze smluvních stran se nebude podílet na činnosti jakéhokoli seskupení mocností které by bylo přímo či nepřímo namířeno proti druhé straně.

Článek 5.

V případě sporů či nesouhlasů vzniklých mezi smluvními stranami v té či oné věci, obě strany vyřeší tyto nerovnalosti výhradně použitím přátelské výměny názorů anebo, pokud by to bylo nezbytné, smířícím řízením.

Článek 6.

Tato smlouva je uzavřena na dobu deseti let s tím, že pokud jedna ze smluvních stran nedá výpověď jeden rok před vypršením této doby, doba platnosti bude automaticky považována za prodlouženou o dalších pět let.

Článek 7.

Tato smlouva bude ratifikována v co nejkratší době. Ratifikační listiny budou vyměněny v Berlíně. Smlouva nabývá platnosti okamžitě po podepsání.

Vyhotoveny dva exempláře, v německém a ruském jazyce.

Za vládu Německé Říše:
Ribbentrop

Za vládu Svazu sovětských socialistických republik:
Molotov

Moskva, 23. srpna 1939

1. TAJNÝ PROTOKOL K SOVĚTSKO-NĚMECKÉ SMLOUVĚ O NEÚTOČENÍ

Při příležitosti podpisu Smlouvy o neútočení mezi Německou Říší a Svazem sovětských socialistických republik, podepsaní zplnomocnění vyslanci obou stran vznesli v přísně důvěrné výměně názorů otázku vzájemného rozdělení oblastí vlivu obou stran. Tato výměna vedla k následujícím závěrům:

1. V případě územního a politického přechodu oblastí patřících pobaltským státům Finsku, Estonsku, Lotyšsku a Litvě, severní hranice Litvy automaticky vytvoří hranici mezi Německou a Ruskou sférou vlivu, přičemž obě strany uznávají nárok Litvy na oblast Vilniju.
2. V případě územního a politického přechodu oblastí patřící Polskému státu, sféry vlivů mezi Německem a SSSR budou vymezeny zhruba podél linie řek Narev-Visla-San. Otázka, zda by udržování nezávislého Polského státu bylo považováno v zájmu obou stran za žádoucí, bude s konečnou platností rozhodnuta pouze ve světle dalšího politického vývoje. V každém případě obě vlády vyřeší tuto otázku v duchu přátelského porozumění.
3. Pokud se týče jihovýchodní Evropy, na Ruské straně je zdůrazněn zájem o Besarábii. Na Německé straně je prohlášen naprostý nezájem v souvislosti s touto oblastí.
4. Tento protokol budou obě strany považovat za přísně tajný.

Moskva, 23. srpna 1939

2. TAJNÝ PROTOKOL K SOVĚTSKO-NĚMECKÉ SMLOUVĚ O NEÚTOČENÍ

Tajný dodatečný protokol podepsaný 23. srpna 1939 je změněn v prvním bodě, a to tak, že území Litevského státu přechází do sféry vlivu Sovětského svazu, zatímco na druhé straně Lublinská provincie a část Varšavské provincie přechází do sféry vlivu Německé Říše. Pro porovnání viz. mapu přiloženou ke dnes podepsané Smlouvě o hranicích a přátelství.

Od okamžiku, kdy Sovětská vláda podnikne na Litevském území zákroky k realizaci svých zájmů, současná Německo-Litevská hranice bude upravena tak, že Litevské území ležící jižně a jihozápadně od linie vytyčené na přiložené mapě připadne Němcům.

28. září 1939